

Liturgie vesper Witte Donderdag 28 maart om 19.30 uur.

Ds. Anne-Maaïke Pathuis

In stilte bereiden we ons voor op de vesper

Gebed

Welkom en inleiding

(We nemen een slokje druivensap: l'chaim – 'op het leven')

Zingen: DNP Psalm 75: 1

- 1 U alleen, God, prijzen wij;
U prijzen wij, telkens weer.
U ontvangt de lof en eer,
want U staat ons altijd bij.
Overall wordt het bekend
dat U groot en machtig bent.

Lezen: Exodus 12: 1 – 20 NBV21

¹ De HEER zei tegen Mozes en Aäron, nog in Egypte: ² 'Voortaan moet deze maand bij jullie de eerste maand van het jaar zijn. ³ Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: "Op de tiende van deze maand moet elke familie een lam of een bokje uitkiezen, elk gezin één. ⁴ Gezinnen die te klein zijn om een heel dier te eten, nemen er samen met hun naaste burens een, rekening houdend met het aantal personen en met wat ieder nodig heeft. ⁵ Het mag het jong van een schaap zijn of het jong van een geit, als het maar een mannelijk dier van één jaar oud is zonder enig gebrek. ⁶ Houd dat apart tot de veertiende van deze maand; die dag moet de voltallige gemeenschap van Israël de dieren in de avondschemer slachten. ⁷ Het bloed moeten jullie bij elk huis waarin een dier gegeten wordt, aan de beide deurposten en aan de bovendorpel strijken. ⁸ Rooster het vlees en eet het nog diezelfde nacht, met ongedesemd brood en bittere kruiden. ⁹ Het dier mag niet halfgaar of gekookt worden gegeten, maar uitsluitend geroosterd, en in zijn geheel: met kop, poten en ingewanden. ¹⁰ Zorg ervoor dat er de volgende morgen niets meer van over is. Mocht er toch iets overblijven, dan moet je dat verbranden. ¹¹ Zo moeten jullie het eten: met je gordel om, je sandalen aan en je staf in de hand, in grote haast. Dit is een maaltijd ter ere van de HEER, het pesachmaal. ¹² Ik zal die nacht rondgaan door Egypte, en Ik zal daar alle eerstgeborenen doden, zowel van de mensen als van het vee, en Ik zal alle Egyptische goden een afstraffing geven, want Ik ben de HEER.

¹³ Maar jullie zal Ik voorbijgaan: aan het bloed zal Ik jullie huizen herkennen, en door dat merkteken zal de dodelijke plaag waarmee Ik Egypte straf, jullie niet treffen.

¹⁴ Die dag moet voortaan een gedenkdag zijn, die je moet vieren als een feest ter ere van de HEER. Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht, alle komende generaties moeten die dag vieren. ¹⁵ Eet dan zeven dagen lang ongedesemd brood, en verwijder meteen op de eerste dag alle zuurdesem uit jullie huizen; wie op een van die zeven dagen iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden. ¹⁶ De eerste en zevende dag zijn heilige dagen die jullie samen moeten vieren. Die beide dagen mag er geen enkele bezigheid verricht worden, jullie mogen alleen het voedsel bereiden dat ieder nodig heeft. ¹⁷ Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht. Generatie na generatie moeten jullie het feest van het Ongedesemde brood vieren, omdat Ik jullie die dag, in groepen geordend, uit Egypte heb geleid. ¹⁸ Van de avond van de veertiende dag van de eerste maand tot de avond van de eenentwintigste dag van die maand moeten jullie ongedesemd brood eten. ¹⁹ Gedurende die zeven dagen mag er geen zuurdesem in jullie huizen te vinden zijn; iedereen die iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden, of het nu een vreemdeling is of een geboren Israëliet. ²⁰ Eet niets dat met zuurdesem bereid is; eet uitsluitend ongedesemd brood, waar jullie ook wonen.”

(We proeven van een aantal onderdelen van de Pesach-maaltijd)

Lezen: Johannes 13: 1 – 11 BGT

¹ Het was vlak voor het Joodse Paasfeest. Jezus wist dat nu voor hem het beslissende moment gekomen was: hij zou vanuit de wereld teruggaan naar zijn Vader. Jezus hield veel van de mensen die in deze wereld bij hem hoorden. En hij bleef van hen houden, tot het allerlaatste moment.

² 's Avonds waren Jezus en de leerlingen met elkaar aan het eten. Toen al was Judas, de zoon van Simon Iskariot, van plan om Jezus aan zijn vijanden uit te leveren. Daar had de duivel voor gezorgd.

³ Jezus wist dat hij van zijn Vader alle macht gekregen had. Hij wist dat hij bij God vandaan gekomen was en dat hij weer naar God zou teruggaan.

⁴ Tijdens het eten stond Jezus op. Hij trok zijn kleren uit en deed een doek om zijn middel, alsof hij een slaaf was. ⁵ Hij deed water in een bak, en begon de voeten van zijn leerlingen te wassen. Hij droogde hun voeten af met de doek die hij omgedaan had.

⁶ Toen Jezus bij Simon Petrus kwam, riep die: 'Heer, u gaat toch niet mijn voeten wassen?' ⁷ Jezus zei tegen hem: 'Nu begrijp je niet wat ik doe, maar later zul je het begrijpen.' ⁸ Petrus zei: 'U mag mijn voeten beslist niet wassen! Nooit!' Jezus zei: 'Als ik jouw voeten niet mag wassen, kun je niet bij mij horen.'

⁹ Toen zei Petrus: 'Heer, was dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd!' ¹⁰ Jezus zei: 'Iemand die zich al gewassen heeft, is rein. Hij hoeft niet opnieuw gewassen te worden, behalve zijn voeten. Ook jullie zijn rein. Maar niet allemaal.' ¹¹ Want Jezus wist dat Judas hem wilde uitleveren. Daarom zei hij: 'Jullie zijn rein, maar niet allemaal.'

(Voetwassing van één of twee gemeenteleden)

Lezen: Johannes 13: 12 – 15 BGT

¹² Toen Jezus de voeten van alle leerlingen gewassen had, deed hij zijn kleren weer aan. Hij ging bij de leerlingen zitten en zei: 'Begrijpen jullie wat ik gedaan heb?

¹³ Jullie noemen mij 'meester' en 'Heer'. En dat is goed, want dat ben ik. ¹⁴ Ik ben jullie Heer en jullie meester, en toch heb ik jullie voeten gewassen. Daarom moeten jullie ook elkaars voeten wassen. ¹⁵ Ik heb jullie het goede voorbeeld gegeven. Wat ik voor jullie gedaan heb, dat moeten jullie ook voor elkaar doen.

Zingen: Opwekking 51

Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt
en uw blijdschap wordt vervuld.

Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt
en uw blijdschap wordt vervuld.

en uw blijdschap wordt vervuld.

en uw blijdschap wordt vervuld.

Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt
en uw blijdschap wordt vervuld.

Lezen: Matteüs 26: 26 – 30 NBV21

²⁶ Toen ze verder aten nam Jezus een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood en gaf de leerlingen ervan met de woorden: 'Neem, eet, dit is mijn lichaam.'

²⁷ En Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker met de woorden: 'Drink allen hieruit, ²⁸ dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden. ²⁹ Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot de dag dat Ik er met jullie opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van mijn Vader.' ³⁰ Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg.

Zingen: DNP Psalm 116: 1, 6, 7, 8

- 1 Ik hou van God, Hij heeft mijn stem gehoord.
Smeek ik om hulp, Hij wil mij antwoord geven.
Ik roep Hem aan zolang als ik zal leven.
Van mijn gebed mist Hij geen enkel woord.
- 6 Wat is de HEER toch goed voor mij geweest!
Ik ben gered en hef als dank de beker.
Wat ik de HEER beloofde doe ik zeker:
ik vier voor Hem met al de zijnen feest.
- 7 De dood van uw getrouwen raakt U, HEER.
Ik ben uw dienaar, HEER, voor U geboren.
Net als mijn moeder wil ik bij U horen.
Ik ben bevrijd; de dood kwelt mij niet meer.
- 8 Lof aan de HEER, mijn dank stijgt op naar Hem.
Ik houd mijn woord, het volk is mijn getuige:
ik ga zijn huis in om voor Hem te juichen.
Zing halleluja, heel Jeruzalem!

Lezen: Matteüs 26: 36 – 46 NBV21

³⁶ Vervolgens ging Jezus met zijn leerlingen naar een plek die Getsemane genoemd werd. Hij zei: 'Blijven jullie hier zitten, Ik ga daar bidden.'³⁷ Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee. Toen Hij bedroefd en angstig begon te worden,³⁸ zei Hij tegen hen: 'Ik ben diepbedroefd, tot stervens toe. Blijf hier met Mij waken.'³⁹ Hij liep nog een stukje verder, liet zich voorover vallen op de grond en bad: 'Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan Mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals Ik het wil, maar zoals U het wilt.'⁴⁰ Hij liep terug naar de leerlingen en zag dat ze lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Konden jullie niet eens één uur met Mij waken?'⁴¹ Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.'⁴² Voor de tweede maal liep Hij bij hen vandaan en bad: 'Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker aan Mij voorbijgaat zonder dat Ik eruit drink, laat het dan gebeuren zoals U het wilt.'⁴³ Toen Hij terugkwam, zag Hij dat ze weer sliepen, want ze waren door vermoeidheid overmand.⁴⁴ Hij liet hen achter, liep opnieuw wat verder en bad voor de derde maal, met dezelfde woorden als daarvoor.⁴⁵ Daarna voegde Hij zich weer bij de leerlingen en zei: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het ogenblik is nabij waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan zondaars.'⁴⁶ Sta op, laten we gaan; kijk, hij die Mij uitlevert, is al vlakbij.'

Zingen: Liedboek 247: 1, 2, 3

- 1 Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt.
De nacht valt in, waarin geen licht meer straalt.
Andere helpers, Heer, ontvallen mij.
Der hulpelozen hulp, wees mij nabij.
- 2 Wees bij mij, nu de dag ten einde spoedt.
Alles verdoft wat glans bezat en gloed.
Alles vervalt in 't wisselend getij,
maar Gij die eeuwig zijt, blijf mij nabij.
- 3 U heb ik nodig, uw genade is
mijn enig licht in nacht en duisternis.
Wie anders zal mijn leidsman zijn dan Gij?
In nacht en ontij, Heer, blijf mij nabij.

We verlaten, ieder op ons eigen moment, de kerk in stilte